

Zofia Terne - Nagrania Orbis - Polonia Londyn (2010)

Wpisany przez bluelover
Niedziela, 02 Czerwiec 2019 14:48 -

Zofia Terne - Nagrania Orbis - Polonia Londyn (2010)

1. *Gdy byliśmy młodzi* 2. *Gdy wieczór zapada* 3. *Walca tańczy cały świat* 4. *Jak trudno jest zapomnieć* 5. *Kiedy będziesz zakochany* 6. *Z tęsknoty za dziewczyną* 7. *Wspomnienie/Fale Dunaju/Upływa szybko życie, Wszystkie rybki* 8. *Wspomnij mnie* 9. *Oczy czarne* 10. *Kiedy znów zakwitną białe bzy* 11. *Bo ta pierwsza miłość* 12. *Warszawski kataryniarz* 13. *Śpij miglanc* 14. *Preclarka z pohulanki* 15. *Panna Mania z Kawęczyna* 16. *Dwa walce* 17. *Siarczyste polki +* 18. *Nikt tylko ty* 19. *Panna Marysia Telefonistka* 20. *Tango Rebeka* 21. *Tyle jest miast* 22. *Wymarzony kraj*

Piosenkarka, pianistka, gitarzystka, kompozytorka i aktorka. W 1920 r., uciekając wraz z rodziną przed ofensywą sowiecką, znalazła się we Lwowie. Tam uczęszczała do gimnazjum. Po zakończeniu wojny polsko-sowieckiej rozpoczęła w 1922 r. naukę śpiewu w szkole muzycznej w Stanisławowie. Następnie studiowała w Konserwatorium Polskiego Towarzystwa Muzycznego we Lwowie – w klasie śpiewu solowego oraz klasie fortepianu. Debiutowała wiosną 1927 r. w Kasynie i Kole Literackim przy ul. Akademickiej we Lwowie. Na pierwszym swym koncercie publicznym wykonywała pieśni Mieczysława Karłowicza, Stanisława Niewiadomskiego i Witolda Friemanna.

23 czerwca 1927 r. zdała egzamin w Związku Artystów Scen Polskich z zakresu śpiewu. Otrzymała engagement do teatru „Qui pro Quo” w Warszawie i zadebiutowała tam jesienią 1927 r. Pierwszy sukces odniosła w rewii Rób coś w 1928 r. W „Qui pro Quo” występowała do końca sezonu 1930/1931. W latach 1931–1933 śpiewała w teatrze „Banda” (brała udział nie tylko w rewiach, lecz także w operetkach, np. w Pięknej Galatei Franza von Suppého w styczniu 1933 r.). Od września 1933 do kwietnia 1934 r. występowała w kabarecie literacko-artystycznym „Cyganeria” w Hotelu Angielskim. W następnym roku brała udział w przedstawieniach teatrów: „Hollywood” i „Stara Banda”, zaś od 1 sierpnia 1935 r. do wybuchu II wojny światowej występowała nieprzerwanie w „Cyruliku Warszawskim”. W 1937 r. śpiewała w filmie Parada Warszawy. Na płytach „Syreny Record” pojawiła się w 1929 r. Nagrywała również dla firmy „Odeon”. W repertuarze miała przeboje przeważnie specjalnie dla niej napisane lub z myślą o

niej adaptowane, np. Gdy zakwitną białe bzy, Tyle jest miast, Kiedy będziesz zakochany. Utwory te stały się jej wizytówką artystyczną. Ostatnie występy piosenkarki odbyły się w sierpniu 1939 r. w teatryku Fryderyka Járosy'ego „Figaro”.

Na przełomie 1939 i 1940 r. znalazła się we Lwowie i do chwili wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w 1941 r. śpiewała w Lwowskim Teatrze Miniatur. Z teatrem tym występowała w różnych miastach, m.in. kwietniu 1941 r. w Moskwie, w czerwcu w Kujbyszewie, w lipcu w Taszkencie, Samarkandzie, Bucharze, Aszchabadzie, Frunze, Ałma-Acie.

Teatr został później wcielony do armii polskiej pod dowództwem generała Władysława Andersa. 27 października 1941 r. Terné znalazła się w Buzułuku. Otrzymała przydział do Pomocniczej Wojskowej Służby Kobiet w ZSRR. Następnie służyła w Armii Polskiej na Wschodzie, a później w 2 Korpusie – najpierw w Oddziale Kultury i Prasy, potem w Wydziale Dobrobytu Żołnierza. Za swą działalność w teatrze wojskowym (kolejno w: „Czołówce” „Ref-Rena”, „Polish Parade” i Teatrze Polowym 2 Korpusu) oraz za występy na linii frontu, została odznaczona Krzyżem Monte Cassino, Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz innymi polskimi i angielskimi odznaczeniami wojennymi.

Po demobilizacji w 1946 r. zamieszkała na stałe w Londynie. Występowała tam w Teatrze Polskim, w teatrach Mariana Hemara, Wiktora Budzyńskiego, „Ref-Rena” (gdzie wykonywała piosenkę pt. Coquelicot – największy swój przebój z lat emigracyjnych), Ryszarda Kiersnowskiego oraz w lokalach rozrywkowych i kawiarniach: „Chez Sophie” (stałym gościem był tam książę Kentu), „Green Street”, „Tsarevitsch” i innych. Nagrywała płyty, m.in. dla wytwórni „Carinia”.

Jej głosu słuchali także rodacy na falach Rozgłośni Polskiej Radia BBC i RWE. W 1960 r. przyjechała po raz pierwszy po wojnie do Warszawy, którą odwiedzała później kilkakrotnie. Koncertowała, dokonała serii nagrań archiwalnych dla Polskiego Radia[1], występowała z recitalami w kawiarni „Nowy Świat”, brała udział w programach telewizyjnych. Jej mężem był po wojnie malarz Stanisław Mikuła, pochodzący ze Lwowa. Spoczęła w kwaterze polskich artystów na North Sheen Cemetery. W testamencie zapisała swój majątek na rzecz Schroniska dla Aktorów Weteranów w Skolimowie pod Warszawą, dzięki czemu postawiono tam nowy pawilon dla pensjonariuszy. ---bibliotekapiosenki.pl

download (mp3 @VBR kbs):

Zofia Terne - Nagrania Orbis - Polonia Londyn (2010)

Wpisany przez bluelover

Niedziela, 02 Czerwiec 2019 14:48 -

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#) [bayfiles](#)

[back](#)